

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Ústav translatologie

Přílohy k diplomové práci

Bc. Anna Nováková

**Strojový a lidský překlad literatury pro děti:
hodnocení kvality překladu ve směru z němčiny do češtiny**

Human and Machine Translation of Children's Literature:
Quality Assessment of Translations from German into Czech

Praha 2023

Vedoucí práce: Mgr. Věra Kloudová, PhD.

1 Přílohy

Příloha I: Jednotlivé překlady	iii
Příloha II: Kolační tabulka	ix
Příloha III: Dotazník.....	xx
Příloha IV: Vzor anotátorského rozhraní	xxiv
Příloha V: Instrukce pro anotátory	xxvii

Příloha I: Jednotlivé překlady

CUBBITT

LINDAT Translation

Translate Docs

The translation service is available for **personal and non-commercial use** (see [terms of use](#) for more details).

Source
German

Target
Czech

advanced

Input sentences

Diese Inschrift stand auf der Glastür eines kleinen Ladens, aber so sah sie natürlich nur aus, wenn man vom Inneren des dämmerigen Raumes durch die Scheibe auf die Straße hinausblickte. Draußen war ein grauer kalter Novembermorgen, und es regnete in Strömen. Die Tropfen liefen am Glas herunter und über die geschnörkelten Buchstaben. Alles, was man durch die Scheibe sehen konnte, war eine regenfeckige Mauer auf der anderen Straßenseite. Plötzlich wurde die Tür so heftig aufgerissen, daß eine kleine Traube von Messingglöckchen, die über ihr hing, aufgeregt zu bimmeln begann und sich eine ganze Weile nicht wieder beruhigen konnte. Der Urheber dieses Tumults war ein kleiner, dicker Junge von vielleicht

Translation

Tento nápis stál na skleněných dveřích malého obchůdku, ale takto vypadal samozřejmě jen tehdy, když se člověk podíval z vnitřku potměšle místnosti oknem na ulici. Venku bylo šedivé chladné listopadové ráno a přišlo jako z konve. Kapky stékaly po skle a po vrásčitých písmenech. Oknem bylo vidět jen nepravdělnou stěnu na druhé straně ulice. Náhle se dveře rozletěly tak prudce, že se nad nimi zavěsil malý svazek mosazných zvonků, které začaly vzrušeně bít a nemohly se dost dlouho uklidnit. Původcem tohoto zmatku byl malý, tlustý chlapec ve věku asi deseti nebo jedenácti let. Tmavě hnědé vlasy mu visely mokré do obličeje, kabát měl promočený deštěm a kapala z něj voda, pásek přes rameno měl na sobě

Translate Choose file

LINDAT Translation

Translate Docs

The translation service is available for **personal and non-commercial use** (see [terms of use](#) for more details).

Source
German

Target
Czech

advanced

Input sentences

begann und sich eine ganze Weile nicht wieder beruhigen konnte. Der Urheber dieses Tumults war ein kleiner, dicker Junge von vielleicht zehn oder elf Jahren. Das dunkelbraune Haar hing ihm naß ins Gesicht, sein Mantel war vom Regen durchweicht und tropfte, an einem Riemen über der Schulter trug er eine Schulmappe. Er war ein wenig blaß und außer Atem, aber ganz im Gegensatz zu der Eile, die er eben noch gehabt hatte, stand er nun wie angewurzelt in der offenen Tür. Vor ihm lag ein langer, schmaler Raum, der sich nach hinten zu im Dämmerlicht verlor. An den Wänden standen Regale, die bis unter die Decke reichten und mit Büchern aller Formen und Größen vollgestopft waren.

Translation

Původcem tohoto zmatku byl malý, tlustý chlapec ve věku asi deseti nebo jedenácti let. Tmavě hnědé vlasy mu visely mokré do obličeje, kabát měl promočený deštěm a kapala z něj voda, pásek přes rameno měl na sobě školní brašnu. Byl trochu bledý a lapal po dechu, ale v naprostém kontrastu s chvatem, který právě měl, byl nyní vrostlý do otevřených dveří. Před ním ležela dlouhá, úzká místnost, která se v šeru ztrácela vzadu. Na stěnách byly police, které sahaly až ke stropu a byly plné knih všech tvarů a velikostí.

Translate Choose file

Translate Docs

The translation service is available for **personal and non-commercial use** (see [terms of use](#) for more details).

Source

German

Target

Czech

 advanced

Input sentences

"Mondenkind, ich komme!" sagte Bastian noch einmal leise in die Dunkelheit hinein. Er fühlte von diesem Namen eine unbeschreiblich süße, tröstliche Kraft ausgehen, die ihn ganz erfüllte. Darum sagte er ihn gleich noch ein paar mal vor sich hin: »Mondenkind! Mondenkind! Ich komme, Mondenkind! Ich bin schon da.« Aber wo war er? Er konnte nicht den geringsten Lichtschein sehen, aber was ihn umgab, war nicht mehr die frostige Finsternis des Speichers, sondern ein samtenes, warmes Dunkel, in dem er sich geborgen und glücklich fühlte. Alle Angst und Beklemmung war von ihm abgefallen. Er erinnerte sich nur noch daran, wie an etwas längst Vergangenes. Ihm war

Translate

Choose file

Translation

"Měsíční dítě, už jdu!" řekl Bastian ještě jednou tiše do tmy. Z toho jména mu vycházela nepopsatelně sladká, uklidňující síla, která ho zcela naplnila. A tak mu ještě několikrát řekl: »Moonchild! Moonchilde! Už jdu, měsíční dítě! Už jsem tam.« Ale kde byl? Neviděl sebestmenší světlo, ale to, co ho obklopovalo, už nebyla mrazivá tma v obchodě, ale sametová, teplá tma, ve které se cítil bezpečně a šťastně. Veškerý strach a úzkost z něj spadly. Vzpomínal jen na to, co se kdysi dávno stalo. Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál. "Moonchilde, kde to jsem?" zeptal se. Už necítil tíhu svého těla. Šmátral kolem sebe rukama a uvědomil si, že se

Translate Docs

The translation service is available for **personal and non-commercial use** (see [terms of use](#) for more details).

Source

German

Target

Czech

 advanced

Input sentences

erinnerte sich nur noch daran, wie an etwas längst Vergangenes. Ihm war so heiter und leicht zumut, daß er sogar leise lachte. »Mondenkind, wo bin ich?« fragte er. Er fühlte die Schwere seines Körpers nicht mehr. Er tastete mit den Händen herum und wurde sich bewußt, daß er schwebte. Da waren keine Matten mehr und kein fester Boden. Es war eine wunderbare, nie gekannte Empfindung, ein Gefühl von Losgelöstheit und grenzenloser Freiheit. Nichts, was ihn je belastet und beengt hatte, konnte ihn nun noch erreichen. Schwebte er am Ende irgendwo im Weltall? Aber im Weltall gab es doch Sterne und er konnte nichts dergleichen sehen.

Translate

Choose file

Translation

kdysi dávno stalo. Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál. "Moonchilde, kde to jsem?" zeptal se. Už necítil tíhu svého těla. Šmátral kolem sebe rukama a uvědomil si, že se vznáší. Nebyly tam žádné další rohože a žádná pevná podlaha. Byl to nádherný, bezprecedentní pocit, pocit odtazitosti a bezmezní svobody. Nic, co ho kdy tížilo a svíralo, se k němu už nemohlo dostat. Vznášel se nakonec někde ve vesmíru? Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic takového neviděl.

Translate Docs

The translation service is available for **personal and non-commercial use** (see [terms of use](#) for more details).

Source

German

Target

Czech

 advanced

Input sentences

Zögernd stand der Junge, der keinen Namen mehr hatte, auf und ging ein paar Schritte auf Atréju zu. Dann blieb er stehen. Atréju tat nichts, er blickte ihm nur aufmerksam und ruhig entgegen. Die Wunde auf seiner Brust blutete nicht mehr. Lange standen sie sich gegenüber und keiner von beiden sagte ein Wort. Es war so still, dass jeder die Atemzüge des anderen hörte. Langsam griff der Junge ohne Namen nach der goldenen Kette, die um seinen Hals lag, und nahm AURYN ab. Er bückte sich nieder und legte das Kleinod sorgsam vor Atréju in den Schnee. Dabei betrachtete er noch einmal die beiden Schlangen, die helle

Translate

Choose file

Translation

Chlapec, který už neměl jméno, váhavě vstal a popošel pár kroků k Atréju. Pak se zastavil. Atréju neudělal nic, jen se na něj pozorně a klidně podíval. Rána na jeho hrudi už nekrvácela. Dlouho stáli proti sobě a ani jeden z nich neřekl ani slovo. Bylo takové ticho, že všichni slyšeli, jak ten druhý vydechtl. Chlapec bez jména pomalu sáhl po zlatém řetízku kolem krku a sundal AURYN. Sklonil se a opatrně položil poklad před Atréju do sněhu. Znovu se podíval na dva hady, světlo a tmu, kteří se kousali do ocasu a tvořili ovál. Pak ho pustil. Ve stejném okamžiku se zlatá záře AURYNS stala tak jasnou a

Credits: The service runs systems trained by:

Martin Popel

CUBBITT models, en<->cs, en<->fr, en<->pl as described in

Popel, M., Tomkova, M., Tomek, J. et al. *Transforming machine translation: a deep learning system reaches news translation quality comparable to human professionals*. Nat Commun 11, 4381 (2020). <https://doi.org/10.1038/s41467-020-18073-9>

Translate Docs

The translation service is available for **personal and non-commercial use** (see [terms of use](#) for more details).

Source

German

Target

Czech

 advanced

Input sentences

und die dunkle, die einander in den Schwanz bissen und ein Oval bildeten. Dann ließ er es los. Im gleichen Augenblick wurde der goldene Glanz AURYNS so über alle Maßen hell und strahlend, dass er geblendet die Augen schließen musste, als hätte er in die Sonne geschaut. Als er sie wieder öffnete, sah er, dass er in einer Kuppelhalle stand, groß wie das Himmelsgewölbe. Die Quader dieses Bauwerks waren aus goldenem Licht. Mitten in diesem unermesslichen Raum aber lagen, riesig wie eine Stadtmauer, die beiden Schlangen, Atréju, Fuchur und der Junge ohne Namen standen nebeneinander auf der Seite des schwarzen Schlangenkopfes, der in seinem Rachen das Ende der weißen Schlange hielt.

Translate

Choose file

Translation

AURYN.
Sklonil se a opatrně položil poklad před Atréju do sněhu. Znovu se podíval na dva hady, světlo a tmu, kteří se kousali do ocasu a tvořili ovál. Pak ho pustil. Ve stejném okamžiku se zlatá záře AURYNS stala tak jasnou a zářivou, že musel slepě zavřít oči, jako by se díval do slunce. Když je znovu otevřel, uviděl, že stojí v kupulovité síni, velké jako nebeská klenba. Bloky této budovy byly ze zlatého světla. Ale uprostřed tohoto nezměrného prostoru leželi, obrovití jako městská zeď, dva hadi. Atréju, Fuchur a chlapec bez jména stáli vedle sebe na straně černé hadí hlavy, která držela konec bílého hada ve svém hltanu.

Credits: The service runs systems trained by:

Martin Popel

CUBBITT models, en<->cs, en<->fr, en<->pl as described in

Popel, M., Tomkova, M., Tomek, J. et al. *Transforming machine translation: a deep learning system reaches news translation quality comparable to human professionals*. Nat Commun 11, 4381 (2020). <https://doi.org/10.1038/s41467-020-18073-9>

DeepL Překladač DeepL Pro API Plány a ceník Aplikace ZDARMA Vyzkoušejte si DeepL Pro zdarma Přihlásit se

Němčina Čeština Glosář

Diese Inschrift stand auf der Glastür eines kleinen Ladens, aber so sah sie natürlich nur aus, wenn man vom Inneren des dämmerigen Raumes durch die Scheibe auf die Straße hinausblickte].
Draußen war ein grauer kalter Novembertag, und es regnete in Strömen. Die Tropfen liefen am Glas herunter und über die geschnörkelten Buchstaben. Alles, was man durch die Scheibe sehen konnte, war eine regenfleckige Mauer auf der anderen Straßenseite.
Plötzlich wurde die Tür so heftig aufgerissen, daß eine kleine Traube von Messinglöckchen, die über ihr hing, aufgeregt zu bimmeln begann und sich eine ganze Weile nicht wieder beruhigen konnte.
Der Urheber dieses Tumults war ein kleiner, dicker Junge von vielleicht zehn oder elf Jahren.
Das dunkelbraune Haar hing ihm naß ins Gesicht, sein Mantel war vom Regen durchweicht und tropfte, an einem Riemen über der Schulter trug er eine Schultasche.
Er war ein wenig blaß und außer Atem, aber ganz im Gegensatz zu der Eile, die er eben noch gehabt hatte, stand er nun wie angewurzelt in der offenen Tür. Vor ihm lag ein langer, schmaler Raum, der sich nach hinten zu im Dämmerlicht verlor.
An den Wänden standen Regale, die bis unter die Decke reichten und mit Büchern aller Formen und Größen vollgestopft waren.

1255 / 5000

Tento nápis byl na skleněných dveřích malého obchůdku, ale samozřejmě to tak vypadalo, jen když jste se skrz sklo dívali zevnitř tmavé místnosti na ulici. Venku bylo šedivé chladné listopadové ráno a přišlo jako z konve. Kapky stékaly po skle a přelévaly se přes svítkovou písmena. Přes sklo bylo vidět jen deštěm potřísněnou zeď na druhé straně ulice. Najednou se dveře s trhnutím otevřely tak prudce, že malý shluk mosazných zvonků, který nad nimi visel, začal vzrušeně cinkat a dlouho se neuklidnil. Původcem tohoto rozruchu byl malý, obtlouštělý chlapec, kterému mohlo být tak deset nebo jedenáct let. Tmavě hnědé vlasy mu mokře visely do obličeje, kabát měl promočený a kapal z něj dešť a přes rameno nesl na řemínku brašnu. Byl trochu bleďý a zadýchaný, ale v kontrastu s tím, jak před chvílí spěchal, stál teď v otevřených dveřích jako přikovaný. Před ním se rozprostírala dlouhá úzká místnost, která se směrem dozadu ztrácela v matném světle. Stěny byly obloženy policemi, které sahaly až ke stropu a byly přeplněné knihami všech tvarů a velikostí.

1255 / 5000

DeepL Překladač DeepL Pro API Plány a ceník Aplikace ZDARMA Vyzkoušejte si DeepL Pro zdarma Přihlásit se

Němčina Čeština Glosář

„Mondenkind, ich komme!“ sagte Bastian noch einmal leise in die Dunkelheit hinein. Er fühlte von diesem Namen eine unbeschreiblich süße, tröstliche Kraft ausgehen, die ihn ganz erfüllte.
Darum sagte er ihn gleich noch ein paarmal vor sich hin:
->Mondenkind! Mondenkind! Ich komme, Mondenkind! Ich bin schon da.-> Aber wo war er?
Er konnte nicht den geringsten Lichtschein sehen, aber was ihn umgab, war nicht mehr die frostige Finsternis des Speichers, sondern ein samtene warmes Dunkel, in dem er sich geborgen und glücklich fühlte. Alle Angst und Beklemmung war von ihm abgefallen. Er erinnerte sich nur noch daran, wie an etwas längst Vergangenes. Ihm war so heiter und leicht zumut, daß er sogar leise lachte.
->Mondenkind, wo bin ich?-> fragte er.
Er fühlte die Schwere seines Körpers nicht mehr. Er tastete mit den Händen herum und wurde sich bewußt, daß er schwebte. Da waren keine Matten mehr und kein fester Boden.
Es war eine wunderbare, nie gekannte Empfindung, ein Gefühl von Losgelöstheit und grenzenloser Freiheit. Nichts, was ihn je belastet und beengt hatte, konnte ihn nun noch erreichen. Schwebte er am Ende irgendwo im Weltall? Aber im Weltall gab es doch Sterne und er konnte nichts dergleichen sehen.

1219 / 5000

„Měsíční dítě, už jdu!“ Bastian znovu tiše promluvil do tmy. Cítil, jak z toho jména vyzařuje nepopsatelně sladká, uklidňující síla, která ho zcela naplnila. Proto si ho pro sebe ještě několikrát zopakoval: „Měsíční dítě! Měsíční dítě! Už jdu, Měsíční dítě! Už jsem tam.“ Ale kde byl? Neviděl sebemenší záblesk světla, ale to, co ho obklopovalo, už nebylo mrazivé šero skladiště, ale sametová, teplá tma, v níž se cítil bezpečně a šťastně. Odpadl z něj veškerý strach a úzkost. Vzpomínal na to jen jako na něco dávno minulého. Cítil se tak veselý a lehký, že se dokonce tiše smál. „Měsíční dítě, kde to jsem?“ zeptal se. Už necítil tíhu svého těla. Hmatal rukama kolem sebe a uvědomil si, že se vznášá. Už tam nebyly žádné rohože ani pevná zem. Byl to nádherný, nevidaný pocit, pocit odpoutanosti a bezbřehé svobody. Nic, co ho kdy tížilo a omezovalo, na něj teď nemohlo dosáhnout. Vznášel se snad někde ve vesmíru na konci? Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic takového neviděl.

1219 / 5000

DeepL Překladač DeepL Pro API Plány a ceník Aplikace ZDARMA Vyzkoušejte si DeepL Pro zdarma Přihlásit se

Zögernd stand der Junge, der keinen Namen mehr hatte, auf und ging ein paar Schritte auf Atréju zu. Dann blieb er stehen.
Atréju tat nichts, er blickte ihm nur aufmerksam und ruhig entgegen.
Die Wunde auf seiner Brust blutete nicht mehr.
Lange standen sie sich gegenüber und keiner von beiden sagte ein Wort. Es war so still, dass jeder die Atemzüge des anderen hörte.
Langsam griff der Junge ohne Namen nach der goldenen Kette, die um seinen Hals lag, und nahm AURYN ab.
Er bückte sich nieder und legte das Kleinod sorgsam vor Atréju in den Schnee. Dabei betrachtete er noch einmal die beiden Schlangen, die helle und die dunkle, die einander in den Schwanz bissen und ein Oval bildeten. Dann ließ er es los. Im gleichen Augenblick wurde der goldene Glanz AURYNS so über alle Maßen hell und strahlend, dass er geblendet die Augen schließen musste, als hätte er in die Sonne geschaut. Als er sie wieder öffnete, sah er, dass er in einer Kuppelhalle stand, groß wie das Himmelsgewölbe.
Die Quader dieses Bauwerks waren aus goldenem Licht.
Mitten in diesem unermesslichen Raum aber lagen, riesig wie eine Stadtmauer, die beiden Schlangen.
Atréju, Fuchur und der Junge ohne Namen standen nebeneinander auf der Seite des schwarzen Schlangenkopfes, der in seinem Rachen das Ende der weißen Schlange hielt.

1302 / 5000

Chlapec, který už neměl jméno, váhově vstal a udělal několik kroků směrem k Atréju. Pak se zastavil. Atréju neudělal nic, jen se na něj pozorně a klidně díval. Rána na jeho hrudi už nekrvácela. Dlouho stáli proti sobě a ani jeden z nich nepromluvil ani slovo. Bylo takové ticho, že každý slyšel dech toho druhého. Chlapec beze jména pomalu sáhl po zlatém řetízku na krku a vzal si ho od Aurya. Sehnul se a opatrně položil šperk do sněhu před Atréju. Přitom se ještě jednou podíval na dva hady, světlého a tmavého, kteří se navzájem kousali do ocasů a tvořili ovál. Pak ho pustil. V téže chvíli se Aurynova zlatá záře stala tak jasnou a nadmíru zářivou, že musel oslněn zavřít oči, jako by se díval do slunce. Když je znovu otevřel, uviděl, že stojí v kopulovitém sále, velkém jako nebeská klenba. Krychle této stavby byly tvořeny zlatým světlem. Ale uprostřed tohoto obrovského prostoru, obrovského jako městské hrady, leželi dva hadi. Atréju, Falkor a chlapec beze jména stáli vedle sebe po boku černé hadí hlavy, která držela v čelistech konec bílého hada.

1302 / 5000

Google Translate

Google Překladač

ROZPOZNAT JAZYK ANGLIČTINA NĚMČINA ČEŠTINA ↔ ČEŠTINA NĚMČINA ANGLIČTINA

Mondenkind, ich komme!« sagte Bastian noch einmal leise in die Dunkelheit hinein. Er fühlte von diesem Namen eine unbeschreiblich süße, tröstliche Kraft ausgehen, die ihn ganz erfüllte. Darum sagte er ihn gleich noch ein paarmal vor sich hin: »Mondenkind! Mondenkind! Ich komme, Mondenkind! Ich bin schon da.« Aber wo war er? Er konnte nicht den geringsten Lichtschein sehen, aber was ihn umgab, war nicht mehr die frostige Finsternis des Speichers, sondern ein samtenes, warmes Dunkel, in dem er sich geborgen und glücklich fühlte. Alle Angst und Beklemmung war von ihm abgefallen. Er erinnerte sich nur noch daran, wie an etwas längst Vergangenes. Ihm war so heiter und leicht zumut, daß er sogar leise lachte. »Mondenkind, wo bin ich?« fragte er. Er fühlte die Schwere seines Körpers nicht mehr. Er tastete mit den Händen herum und wurde sich bewußt, daß er schwebte. Da waren keine Matten mehr und kein fester Boden. Es war eine wunderbare, nie gekannte Empfindung, ein Gefühl von Losgelöstheit und grenzenloser Freiheit. Nichts, was ihn je belastet und beengt hatte, konnte ihn nun noch erreichen. Schwebte er am Ende irgendwo im Weltall? Aber im Weltall gab es doch Sterne und er konnte nichts dergleichen sehen.

Měsíční dítě, už jdu!" řekl Bastian znovu tiše do tmy. Cítil nepopsatelně sladkou, uklidňující sílu vyzařující z tohoto jména, které ho zcela naplňovalo. Tak si to řekl několikrát: "Měsíční dítě! Měsíční dítě! Už jdu, měsíční dítě! Už jsem tam." Ale kde byl? Neviděl sebemenší záblesk světla, ale to, co ho obklopovalo, už nebyla mrazivá tma podkroví, ale sametová, hřejivá tma, ve které se cítil bezpečně a šťastně. Veškerý strach a úzkost z něj zmizely. Jen si to pamatoval jako něco dávného. Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál. „Měsíční dítě, kde to jsem?“ zeptal se. Už necítil tíhu svého těla. Zasaťtral rukama a uvědomil si, že se vznáší. Nebyly už žádné rohože a žádná pevná půda. Byl to úžasný, bezprecedentní pocit, pocit odpoutanosti a neomezené svobody. Nic, co ho kdy tížilo a omezovalo, se k němu nyní nemohlo dostat. Skončil snad někde ve vesmíru? Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic podobného neviděl.

ROZPOZNAT JAZYK	ANGLIČTINA	NĚMČINA	ČEŠTINA	↔	ČEŠTINA	NĚMČINA	ANGLIČTINA
<p>Zögernd stand der Junge, der keinen Namen mehr hatte, auf und ging ein paar Schritte auf Atréju zu. Dann blieb er stehen. Atréju tat nichts, er blickte ihm nur aufmerksam und ruhig entgegen. Die Wunde auf seiner Brust blutete nicht mehr. Lange standen sie sich gegenüber und keiner von beiden sagte ein Wort. Es war so still, dass jeder die Atemzüge des anderen hörte. Langsam griff der Junge ohne Namen nach der goldenen Kette, die um seinen Hals lag, und nahm AURYN ab. Er bückte sich nieder und legte das Kleinod sorgsam vor Atréju in den Schnee. Dabei betrachtete er noch einmal die beiden Schlangen, die helle und die dunkle, die einander in den Schwanz bissen und ein Oval bildeten. Dann ließ er es los. Im gleichen Augenblick wurde der goldene Glanz AURYNS so über alle Maßen hell und strahlend, dass er geblendet die Augen schließen musste, als hätte er in die Sonne geschaut. Als er sie wieder öffnete, sah er, dass er in einer Kuppelhalle stand, groß wie das Himmelsgewölbe. Die Quader dieses Bauwerks waren aus goldenem Licht. Mitten in diesem unermesslichen Raum aber lagen, riesig wie eine Stadtmauer, die beiden Schlangen. Atréju, Fuchur und der Junge ohne Namen standen nebeneinander auf der Seite des schwarzen Schlangenkopfes, der in seinem Rachen das Ende der weißen Schlange hielt.</p>				<p>Chlapec, který už neměl jméno, váhavě vstal a udělal pár kroků k Atréjuovi. Pak přestal. Atréju nic neudělal, jen se na něj pozorně a klidně podíval. Rána na hrudi přestala krváčet. Dlouho stáli proti sobě a ani jeden neřekl ani slovo. Bylo tak ticho, že všichni slyšeli dech toho druhého. Chlapec beze jména pomalu popadl zlatý řetízek kolem krku a sundal AURYNA. Sklonil se a opatrně položil drahokam do sněhu před Atréju. Při tom se znovu podíval na dva hady, světlého a tmavého, kteří se navzájem kousali do ocasu a vytvořili ovál. Pak pustil. Ve stejném okamžiku se zlatá záře AURYNA stala tak neobyčejně jasnou a zářivou, že musel zavřít OČI, oslepen, jako by se díval do slunce. Když je znovu otevřel, viděl, že stojí v klenuté síni velké jako nebeská klenba. Bloky této budovy byly zlatého světla. Ale uprostřed tohoto nezměrného prostoru leželi dva hadi, obrovští jako městské hrady. Atréju, Falkor a chlapec beze jména stáli bok po boku na straně hlavy černého hada, který držel ocas bílého hada v čelistech.</p>			

ROZPOZNAT JAZYK	ANGLIČTINA	NĚMČINA	ČEŠTINA	↔	ČEŠTINA	NĚMČINA	ANGLIČTINA
<p>Diese Inschrift stand auf der Glastür eines kleinen Ladens, aber so sah sie natürlich nur aus, wenn man vom Inneren des dämmerigen Raumes durch die Scheibe auf die Straße hinausblickte. Draußen war ein grauer kalter Novembertag, und es regnete in Strömen. Die Tropfen liefen am Glas herunter und über die geschnörkelten Buchstaben. Alles, was man durch die Scheibe sehen konnte, war eine regenfleckige Mauer auf der anderen Straßenseite. Plötzlich wurde die Tür so heftig aufgerissen, daß eine kleine Traube von Messingglöckchen, die über ihr hing, aufgeregt zu bimmeln begann und sich eine ganze Weile nicht wieder beruhigen konnte. Der Urheber dieses Tumults war ein kleiner, dicker Junge von vielleicht zehn oder elf Jahren. Das dunkelbraune Haar hing ihm naß ins Gesicht, sein Mantel war vom Regen durchweicht und tropfte, an einem Riemen über der Schulter trug er eine Schulmappe. Er war ein wenig blaß und außer Atem, aber ganz im Gegensatz zu der Eile, die er eben noch gehabt hatte, stand er nun wie angewurzelt in der offenen Tür. Vor ihm lag ein langer, schmaler Raum, der sich nach hinten zu im Dämmerlicht verlor. An den Wänden standen Regale, die bis unter die Decke reichten und mit Büchern aller Formen und Größen vollgestopft waren.</p>				<p>Tento nápis byl na skleněných dveřích malého obchodu, ale samozřejmě to tak vypadalo, jen když jste se podívali přes okenní tabuli na ulici zevnitř tmavé místnosti. Venku bylo šedé, chladné listopadové ráno a přšelo. Kapky stékaly po skle a po kroucených písmenech. Přes okno jste viděli jen cihlovou zeď potřísněnou deštěm přes ulici. Najednou se dveře otevřely tak prudce, že malý shluk mosazných zvonků zavěšených nad nimi začal vzrušeně cinkat a nemohl se dlouho uklidnit. Původcem tohoto rozruchu byl malý, tlustý chlapec ve věku možná deseti nebo jedenácti let. Tmavě hnědé vlasy měl mokré v obličejí, kabát měl promočený a kapal z něj deště, přes rameno nesl na popruhu brašnu. Byl trochu bledý a bez dechu, ale navzdory spěchu, do kterého před chvílí spěchal, stál u otevřených dveří jako kořený. Před ním byla dlouhá úzká místnost, která se vzadu ztrácela v šeru. Stěny byly obloženy policemi, které sahaly až ke stropu a byly napěchované knihami všech tvarů a velikostí.</p>			

Příloha II: Kolační tabulka

VT 1. úryvek	EP	MM	GO (27.2. 13:47)	DE (27.2. 14:00)	CU (27.2. 15:05)
Diese Inschrift stand auf der Glastür eines kleinen Ladens, aber so sah sie natürlich nur aus, wenn man vom Inneren des dämmerigen Raumes durch die Scheibe auf die Straße hinausblickte.	Tento nápis byl na skleněných dveřích malého krámků, ale takhle vypadal samozřejmě jen tehdy, když se člověk díval z vnitřku šeré místnosti skrz sklo ven na ulici.	Tento nápis byl na skleněných dveřích malého krámu. Přirozeně takto vyhlížel, jenom když se člověk díval zevnitř, z ponurého obchodu sklem na ulici.	Tento nápis byl na skleněných dveřích malého obchodu, ale samozřejmě to tak vypadalo, jen když jste se podívali přes okenní tabuli na ulici zevnitř tmavé místnosti.	Tento nápis byl na skleněných dveřích malého obchůdku, ale samozřejmě to tak vypadalo, jen když jste se skrz sklo dívali zevnitř tmavé místnosti na ulici.	Tento nápis stál na skleněných dveřích malého obchůdku, ale takto vypadal samozřejmě jen tehdy, když se člověk podíval z vnitřku potmělé místnosti oknem na ulici.
Draußen war ein grauer kalter Novembermorgen, und es regnete in Strömen.	Venku bylo pošourné, sychravé listopadové ráno a lilo jako z konve.	Venku se mračilo studené listopadové ráno. Lilo jako z konve.	Venku bylo šedé, chladné listopadové ráno a přšelo.	Venku bylo šedivé chladné listopadové ráno a přšelo jako z konve.	Venku bylo šedivé chladné listopadové ráno a přšelo jako z konve.
Die Tropfen liefen am Glas herunter und über die geschnörkelten Buchstaben.	Kapky stékaly po skle a přes kudrlinkovitá písmena.	Kapky vody stékaly po skleněné tabuli a po kudrlinkách vykroučených do skulinek ozdobného písma.	Kapky stékaly po skle a po kroucených písmenech.	Kapky stékaly po skle a přelévaly se přes svitková písmena.	Kapky stékaly po skle a po vrásčitých písmenech.

<p>Alles, was man durch die Scheibe sehen konnte, war eine regenfleckige Mauer auf der anderen Straßenseite.</p>	<p>Skrz sklo nebylo vidět nic víc než deštěm zmáčenou zed' na protější straně ulice.</p>	<p>Všechno, co mohl člověk za sklem vidět, byla od deště smáčená a flekatá zed' na druhé straně ulice.</p>	<p>Přes okno jste viděli jen cihlovou zed' potřísněnou deštěm přes ulici.</p>	<p>Přes sklo bylo vidět jen deštěm potřísněnou zed' na druhé straně ulice.</p>	<p>Oknem bylo vidět jen nepravidelnou stěnu na druhé straně ulice.</p>
<p>Plötzlich wurde die Tür so heftig aufgerissen, daß eine kleine Traube von Messingglöckchen, die über ihr hing, aufgeregt zu bimmeln begann und sich eine ganze Weile nicht wieder beruhigen konnte.</p>	<p>Vtom někdo rozrazil dveře tak zhurta, že se hrozen mosazných zvonečků visících nad nimi rozčileně rozbimbal a dlouho se nemohl uklidnit.</p>	<p>Pojednou někdo dveře tak prudce otevřel, že srdíčko malého mosazného zvonku, který visel nad dveřmi, začalo rozčileně bimbati a hezkou chvíli se ne a ne utišit.</p>	<p>Najednou se dveře otevřely tak prudce, že malý shluk mosazných zvonků zavěšených nad nimi začal vzrušeně cinkat a nemohl se dlouho uklidnit.</p>	<p>Najednou se dveře s trhnutím otevřely tak prudce, že malý shluk mosazných zvonků, který nad nimi visel, začal vzrušeně cinkat a dlouho se neuklidnil.</p>	<p>Náhle se dveře rozletěly tak prudce, že se nad nimi zavěsil malý svazek mosazných zvonků, které začaly vzrušeně bít a nemohly se dost dlouho uklidnit.</p>
<p>Der Urheber dieses Tumults war ein kleiner, dicker Junge von vielleicht zehn oder elf Jahren.</p>	<p>Původcem toho rozruchu byl malý obtloustlý chlapec, starý tak deset jedenáct let.</p>	<p>Původcem tohoto bláznivého bimbání byl malý tlustý chlapec, tak asi desetiletý a možná ještě starší o jeden rok.</p>	<p>Původcem tohoto rozruchu byl malý, tlustý chlapec ve věku možná deseti nebo jedenácti let.</p>	<p>Původcem tohoto rozruchu byl malý, obtloustlý chlapec, kterému mohlo být tak deset nebo jedenáct let.</p>	<p>Původcem tohoto zmatku byl malý, tlustý chlapec ve věku asi deseti nebo jedenácti let.</p>

<p>Das dunkelbraune Haar hing ihm naß ins Gesicht, sein Mantel war vom Regen durchweicht und tropfte, an einem Riemen über der Schulter trug er eine Schulmappe.</p>	<p>Tmavohnědé mokré vlasy mu visely do tváře, kabát měl promočený a kapalo z něho, přes rameno nesl školní brašnu.</p>	<p>Tmavě hnědé vlasy měl úplně mokré, padaly mu do tváře, a z promočené ho kabátu kapala voda. Na řemínku hozeném přes rameno mu visela taška s učebním.</p>	<p>Tmavě hnědé vlasy měl mokré v obličejí, kabát měl promočený a kapal z něj deště, přes rameno nesl na popruhu brašnu.</p>	<p>Tmavě hnědé vlasy mu mokře visely do obličejí, kabát měl promočený a kapal z něj dešť a přes rameno nesl na řemínku brašnu.</p>	<p>Tmavě hnědé vlasy mu visely mokré do obličejí, kabát měl promočený deštěm a kapala z něj voda, pásek měl na sobě školní brašnu.</p>
<p>Er war ein wenig blaß und außer Atem, aber ganz im Gegensatz zu der Eile, die er eben noch gehabt hatte, stand er nun wie angewurzelt in der offenen Tür.</p>	<p>Byl pobledlý a celý zadýchaný, ale v naprostém protikladu k předchozí mu spěchu stál teď v otevřených dveřích jako přibitý.</p>	<p>Sotva popadal dech a byl drobátko bledý. Ale kupodivu nyní stál, jako když vrostle do země, v otevřených dveřích, tedy v naprostém rozporu s tím, jak měl až do této chvíle velmi naspěch.</p>	<p>Byl trochu bledý a bez dechu, ale navzdory spěchu, do kterého před chvílí spěchal, stál u otevřených dveří jako kořeny.</p>	<p>Byl trochu bledý a zadýchaný, ale v kontrastu s tím, jak před chvílí spěchal, stál teď v otevřených dveřích jako přikovaný.</p>	<p>Byl trochu bledý a lapal po dechu, ale v naprostém kontrastu s chvatem, který právě měl, byl nyní vrostlý do otevřených dveří.</p>
<p>Vor ihm lag ein langer, schmaler Raum, der sich nach hinten zu im Dämmerlicht verlor.</p>	<p>Před ním ležela dlouhá, úzká místnost, která se vzadu ztrácela v příšeří.</p>	<p>Před ním couvala někam dozadu dlouhá místnost a tam se někde v přítmi ztrácela.</p>	<p>Před ním byla dlouhá úzká místnost, která se vzadu ztrácela v šeru.</p>	<p>Před ním se rozprostírala dlouhá úzká místnost, která se směrem dozadu ztrácela v matném světle.</p>	<p>Před ním ležela dlouhá, úzká místnost, která se v šeru ztrácela vzadu.</p>

An den Wänden standen Regale, die bis unter die Decke reichten und mit Büchern aller Formen und Größen vollgestopft waren.	U stěn stály regály až do stropu, přecpané knihami všech tvarů a velikostí.	Po obou stranách stály podél stěn až nahoru ke stropu regály napěchované knihami všech formátů a velikostí.	Stěny byly obloženy policemi, které sahaly až ke stropu a byly napěchované knihami všech tvarů a velikostí.	Stěny byly obložené policemi, které sahaly až ke stropu a byly přeplněné knihami všech tvarů a velikostí.	Na stěnách byly police, které sahaly až ke stropu a byly plné knih všech tvarů a velikostí.
--	---	---	---	---	---

VT 2. úryvek (13. kap.)	EP	MM	GO (27.2. 15:45)	DE 27.2. (15:55)	CU 27.2. (15:58)
„Mondenkind, ich komme!“, sagte Bastian noch einmal leise in die Dunkelheit hinein.	„Měsíčnice, už jdu!“ pronesl Bastián ještě jednou tiše do tmy.	„Musím přijít!...Já přijdu, Děvčátko z Měsíčnic h paprsků!“ řekl Bastián ještě jednou do tmy. Řekl to nyní úplně potichoučk u.	Měsíční dítě, už jdu!" řekl Bastian znovu tiše do tmy.	"Měsíční dítě, už jdu!" Bastian znovu tiše promluvil do tmy.	„Měsíční dítě, už jdu!“ řekl Bastian ještě jednou tiše do tmy.
Er fühlte von diesem Namen eine unbeschreiblich süße, tröstliche Kraft ausgehen, die ihn ganz erfüllte.	Cítil, jak z toho jména vychází nepopsatelně sladká, útěšná síla, která jej celého vyplňovala.	Cítil, jak se k němu z toho jména fine něžná a nepopsatelně sladká síla, která mu přinášela útěchu a celého jej zalila.	Cítil nepopsatelně sladkou, uklidňující sílu vyzařující z tohoto jména, které ho zcela naplňovalo.	Cítil, jak z toho jména vyzařuje nepopsatelně sladká, uklidňující síla, která ho zcela naplnila.	Z toho jména cítil, jak z něj vyzařuje nepopsatelně sladká, uklidňující síla, která ho zcela naplnila.
Darum sagte er ihn gleich noch ein paarmal vor sich hin:	Proto si je hned ještě několikrát pro sebe zopakoval:	XX	Tak si to řekl několikrát:	Proto si ho pro sebe ještě několikrát zopakoval:	A tak mu ještě několikrát řekl:

„Mondenkind! Mondenkind! Ich komme, Mondenkind! Ich bin schon da.“	„Měsícnice! Měsícnice! Už jdu, Měsícnice! Už jsem tady.“	XX	"Měsíční dítě! měsíční dítě! Už jdu, měsíční dítě! Už jsem tam.“	"Měsíční dítě! Měsíční dítě! Už jdu, Měsíční dítě! Už jsem tam."	»Moonchild! Moonchilde! Už jdu, měsíční dítě!“ Už jsem tam.
Aber wo war er?	Ale kde byl?	„Ale kde to jsem?“	Ale kde byl?	Ale kde byl?	Ale kde byl?
Er konnte nicht den geringsten Lichtschein sehen, aber was ihn umgab, war nicht mehr die frostige Finsternis des Speichers, sondern ein samtenes, warmes Dunkel, in dem er sich geborgen und glücklich fühlte.	Neviděl sice ani záblesk nějakého světélka, ale již ho neobklopoval a studící temnota půdy, nýbrž sametová, teplá tma, v níž se cítil bezpečně a šťastně.	Nikde neviděl ani zářku světla. To, co jej objímalo kolem dokola, nebyla školní půda, kde to studilo, ale hebká, vlahá tma, v níž se cítil v bezpečí a v níž zakoušel neskonale blažený pocit.	Neviděl seběmenší záblesk světla, ale to, co ho obklopovalo, už nebyla mrazivá tma podkroví, ale sametová, hřejivá tma, ve které se cítil bezpečně a šťastně.	Neviděl seběmenší záblesk světla, ale to, co ho obklopoval o, už nebylo mrazivé šero skladiště, ale sametová, teplá tma, v níž se cítil bezpečně a šťastně.	Neviděl seběmenší světlo, ale to, co ho obklopovalo, už nebyla mrazivá tma v obchodě, ale sametová, teplá tma, ve které se cítil bezpečně a šťastně.
Alle Angst und Beklemmung war von ihm abgefallen.	Veškerý strach a stísněnost z něho spadly.	XX	Veškerý strach a úzkost z něj zmizely.	Odpadl z něj veškerý strach a úzkost.	Veškerý strach a úzkost z něj spadly.
Er erinnerte sich nur noch daran wie an etwas längst Vergangenes.	Vzpomínal na ně už jen jako na něco velmi vzdáleného.	XX	Jen si to pamatoval jako něco dávno.	Vzpomínal na to jen jako na něco dávno minulého.	Vzpomínal jen na to, co se kdysi dávno stalo.

Ihm war so heiter und leicht zumut, dass er sogar leise lachte.	Bylo mu tak vesele a lehce u srdce, že se dokonce potichu zasmál.	XX	Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál.	Cítil se tak veselý a lehký, že se dokonce tiše smál.	Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál.
„Mondenkind, wo bin ich?“ fragte er.	„Měsíčnice, kde jsem?“ zeptal se.	„Kde to jsem, Děvčátko z Měsíčnic h paprsků?“ zeptal se Bastián.	„Měsíční dítě, kde to jsem?“ zeptal se.	"Měsíční dítě, kde to jsem?" zeptal se.	"Moonchilde, kde to jsem?" zeptal se.
Er fühlte die Schwere seines Körpers nicht mehr.	Už necítil tíhu vlastního těla.	Necítil vůbec tíhu vlastního těla.	Už necítil tíhu svého těla.	Už necítil tíhu svého těla.	Už necítil tíhu svého těla.
Er tastete mit den Händen herum und wurde sich bewusst, dass er schwebte.	Hmatal rukama kolem sebe a uvědomil si, že se vznáší.	Jak sahal kolem sebe rukama, uvědomoval si, že se vznáší.	Zašátral rukama a uvědomil si, že se vznáší.	Hmatal rukama kolem sebe a uvědomil si, že se vznáší.	Šmátral kolem sebe rukama a uvědomil si, že se vznáší.
Da waren keine Matten mehr und kein fester Boden.	Už tu nebyly žádné žíněnky a žádná pevná zem pod nohama.	Pod ním neležely žíněnky a pod sebou neměl pevnou zem.	Nebyly už žádné rohože a žádná pevná půda.	Už tam nebyly žádné rohože ani pevná zem.	Nebyly tam žádné další rohože a žádná pevná podlaha.
Es war eine wunderbare, nie gekannte Empfindung, ein Gefühl von Losgelöstheit und grenzenloser Freiheit.	Byl to čarokrásný, dosud neznámý pocit, pocit uvolněnosti a nekonečné svobody.	Byl to úchvatný, nikdy nepoznaný pocit bezmezného o odpoutání se a dokonalé svobody bez hranic.	Byl to úžasný, bezprecedentní pocit, pocit odpoutanosti a neomezené svobody.	Byl to nádherný, nevídaný pocit, pocit odpoutanosti a bezbřehé svobody.	Byl to nádherný, bezprecedentní pocit, pocit odtažitosti a bezmezné svobody.

Nichts, was ihn je belastet und beengt hatte, konnte ihn nun noch erreichen.	Už k němu nemohlo dosáhnout nic, co ho předtím kdy tížilo a trápilo.	XX	Nic, co ho kdy tížilo a omezovalo, se k němu nyní nemohlo dostat.	Nic, co ho kdy tížilo a omezovalo, na něj teď nemohlo dosáhnout.	Nic, co ho kdy tížilo a svíralo, se k němu už nemohlo dostat.
Schwebte er am Ende irgendwo im Weltall?	Vznášel se snad nakonec někde ve vesmíru?	Nebo nakonec letí někde uprostřed vesmíru?	Skončil snad někde ve vesmíru?	Vznášel se snad někde ve vesmíru na konci?	Vznášel se nakonec někde ve vesmíru?
Aber im Weltall gab es doch Sterne und er konnte nichts dergleichen sehen.	Ale ve vesmíru jsou přece hvězdy a on nic takového neviděl.	Ale uprostřed vesmíru svítí hvězdy, a tady nesvítí nic.	Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic podobného neviděl.	Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic takového neviděl.	Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic takového neviděl.

VT 3. úryvek (27. kap.)	EP	MM	GO (27.2. 16:20)	DE (27.2. 16:35)	CU (27.2. 16:36)
Zögernd stand der Junge, der keinen Namen mehr hatte, auf und ging ein paar Schritte auf Atréju zu.	Zvolna, jen pozvolna vstal chlapec, který už neměl jméno, a udělal několik kroků směrem k Átrejovi.	Zmatený a plný rozpaků vstal Chlapec bez jména ze sněhu a šel drakovi a jeho pánu v ústrety	Chlapec, který už neměl jméno, váhavě vstal a udělal pár kroků k Atréjuovi.	Chlapec, který už neměl jméno, váhavě vstal a udělal několik kroků směrem k Atréju.	Chlapec, který už neměl jméno, váhavě vstal a popošel pár kroků k Atréju.
Dann blieb er stehen.	Pak se zastavil.	Když ušel něco kroků, zastavil se.	Pak přestal.	Pak se zastavil.	Pak se zastavil.
Atréju tat nichts, er blickte ihm nur aufmerksam und ruhig entgegen.	Átrej nedělal nic, jen se na něho pozorně a klidně díval.	Átreju také stál bez hnutí a jen mu pozorně a mlčky hleděl do očí.	Atréju nic neudělal, jen se na něj pozorně a klidně podíval.	Atréju neudělal nic, jen se na něj pozorně a klidně díval.	Atréju neudělal nic, jen se na něj pozorně a klidně podíval.

Die Wunde auf seiner Brust blutete nicht mehr.	Rána na prsou mu již nekrvácela.	Rána mu na prsou již nekrvácela.	Rána na hrudi přestala krvácet.	Rána na jeho hrudi už nekrvácela.	Rána na jeho hrudi už nekrvácela.
Lange standen sie sich gegenüber und keiner von beiden sagte ein Wort.	Dlouho stáli proti sobě a ani jeden z nich nepronesl slova.	Tak stáli dlouho proti sobě a nikdo z nich nepronesl ani slovo.	Dlouho stáli proti sobě a ani jeden neřekl ani slovo.	Dlouho stáli proti sobě a ani jeden z nich nepromluvil ani slovo.	Dlouho stáli proti sobě a ani jeden z nich neřekl ani slovo.
Es war so still, dass jeder die Atemzüge des anderen hörte.	Bylo takové ticho, že jeden slyšel druhého dýchat.	XX	Bylo tak ticho, že všichni slyšeli dech toho druhého.	Bylo takové ticho, že každý slyšel dech toho druhého.	Bylo takové ticho, že všichni slyšeli, jak ten druhý vydechl .
Langsam griff der Junge ohne Namen nach der goldenen Kette, die um seinen Hals lag, und nahm AURYN ab.	Chlapec bez jména pomalu sáhl po zlatém řetízku na krku a sundal si AURYN.	A tu se Chlapec bez jména pomalu dotkl rukou zlatého řetězu, který měl na krku, a sňal si AURYN ze šije .	Chlapec beze jména pomalu popadl zlatý řetízek kolem krku a sundal AURYN .	Chlapec beze jména pomalu sáhl po zlatém řetízku na krku a vzal si ho od Auryna .	Chlapec bez jména pomalu sáhl po zlatém řetízku kolem krku a sundal AURYN.
Er bückte sich nieder und legte das Kleinod sorgsam vor Atréju in den Schnee.	Shýbl se a položil klenot opatrně do sněhu před Átrejem.	Sklonil se a položil Skvost opatrně do sněhu před svého přítele.	Sklonil se a opatrně položil drahokam do sněhu před Atreyu .	Sehnul se a opatrně položil šperk do sněhu před Atréju .	Sklonil se a opatrně položil poklad před Atréju do sněhu.

Dabei betrachtete er noch einmal die beiden Schlangen, die helle und die dunkle, die einander in den Schwanz bissen und ein Oval bildeten.	Ještě chvíli ho podržel a zadíval se na oba hady, tmavého i světlého, jak se vzájemně zakusují do ocasů a vytvářejí ovál.	Ještě jednou pohled upřel na třpytivé hady. Jeden byl světlý a druhý tmavý. Tvořili spolu na zlaté pečetí pravidelný ovál, a to tak, že jeden svíral v hadích ústech hadí ocas toho druhého.	Při tom se znovu podíval na dva hady, světlého a tmavého, kteří se navzájem kousali do ocasu a vytvořili ovál.	Přitom se ještě jednou podíval na dva hady, světlého a tmavého, kteří se navzájem kousali do ocasů a tvořili ovál.	Znovu se podíval na dva hady, světlo a tmu, kteří se kousali do ocasu a tvořili ovál.
Dann ließ er es los.	Pak klenot pustil.	A potom ruku oddálil.	Pak pustil.	Pak ho pustil.	Pak ho pustil.
Im gleichen Augenblick wurde der goldene Glanz AURYNS so über alle Maßen hell und strahlend, dass er geblendet die Augen schließen musste, als hätte er in die Sonne geschaut.	V tu chvíli se AURYN rozzářil tak oslnivým zlatým jasem, že ho oslepil a chlapec musel zavřít oči, jako by se byl podíval do slunce.	V tom okamžiku se hřejivá zlatá záře, kterou AURYN vydával, tak úžasně rozsvětčila a rozzářila se tak nesmírně, že ho její světlo oslepilo a musel zavřít oči, jako by byl pohlédl do slunce.	Ve stejném okamžiku se zlatá záře AURYNA stala tak neobyčejně jasnou a zářivou, že musel zavřít OČI, oslepen, jako by se díval do slunce.	V téže chvíli se Aurynova zlatá záře stala tak jasnou a nadmíru zářivou, že musel oslněn zavřít oči, jako by se díval do slunce.	Ve stejném okamžiku se zlatá záře AURYNS stala tak jasnou a zářivou, že musel slepě zavřít oči, jako by se díval do slunce.

Als er sie wieder öffnete, sah er, dass er in einer Kuppelhalle stand, groß wie das Himmelsgewölbe.	Když je znovu otevřel, viděl, že stojí v hale s kopulí velikou jako nebeská báh.	Když je znovu otevřel, viděl, že stojí v kopulovité dvoraně, tak závratně veliké jako nebeská báh.	Když je znovu otevřel, viděl, že stojí v klenuté síni velké jako nebeská klenba .	Když je znovu otevřel, uviděl, že stojí v kopulovitém sále, velkém jako nebeská klenba.	Když je znovu otevřel, uviděl, že stojí v kupolovité síni, velké jako nebeská klenba.
Die Quader dieses Bauwerks waren aus goldenem Licht.	Kvádry této stavby byly ze zlatého světla.	Všechny cihly na tom nebetýčném stavitelském díle byly ze zlatého světla.	Bloky této budovy byly zlatého světla.	Krychle této stavby byly tvořeny zlatým světlem.	Bloky této budovy byly ze zlatého světla.
Mitten in diesem unermesslichen Raum aber lagen, riesig wie eine Stadtmauer, die beiden Schlangen.	Uprostřed nesmírného prostoru ale leželi oba hadi, velicí jako městské zdi .	A v samém středu té nezměrné prostory, kteřou okem snad ani nešlo obejmout , leželi dva hadi. Jeden byl černý a druhý bílý. Ale nyní měli těla tak mohutná, že hadí hřbety sahaly tak vysoko jako hradba, kteřá střeží město.	Ale uprostřed tohoto nezměrného prostoru leželi dva hadi, obrovští jako městské hradby.	Ale uprostřed tohoto obrovského prostoru, obrovského jako městské hradby, leželi dva hadi.	Ale uprostřed tohoto nezměrného prostoru leželi, obrovití jako městská zedi , dva hadi.

Atréju, Fuchur und der Junge ohne Namen standen nebeneinander auf der Seite des schwarzen Schlangenkopfes, der in seinem Rachen das Ende der weißen Schlange hielt.	Átrej, Falco a chlapec bez jména stáli vedle sebe na té straně, kde ležela černá hadí hlava a ve chřtánu svírala ocas bílého hada.	Átreju, Fuchur a Chlapec bez jména stáli vedle sebe tam na té straně, kde ležela černá hadí hlava a svírala v strašném hadím chřtánu bílý hadí ocas.	Atreyu, Falkor a chlapec beze jména stáli bok po boku na straně hlavy černého hada, který držel ocas bílého hada v čelistech.	Atréju, Falkor a chlapec beze jména stáli vedle sebe po boku černé hadí hlavy, která držela v čelistech konec bílého hada.	Atréju, Fuchur a chlapec beze jména stáli vedle sebe na straně černé hadí hlavy, která držela konec bílého hada ve svém hltanu.
---	--	--	---	--	---

Legenda:

adice

omise

posun

vlastní jména

odkazování

slovosled

formátování a interpunkce

slovesné a jmenné vazby

stylistika (nevhodný ekvivalent)

výrazová typizace

výrazová nivelizace a ztráta

Příloha III: Dotazník

Dotazník k hodnocení překladů

Dobrý den,
děkuji, že jste se účastnili hodnocení překladů v rámci méj diplomové práce. Nyní bych Vás ještě poprosila o vyplnění krátkého dotazníku ohledně Vašeho postupu.
Děkuji.
V případě nejasností, komentářů či otázek ohledně výzkumu mi můžete napsat na e-mail aninovakova@email.cz

Připomenutí některých pojmů:

segment = úsek hodnoceného dokumentu odpovídající jednomu políčku v tabulce;
document level = souhrnné hodnocení překladu od jednoho překladatelského systému
kategorie = adequacy, fluency, overall quality (sloupečky v tomto pořadí)
systém = jeden z pěti hodnocených překladatelských systémů

ancovicka.novakova@gmail.com [Přepnout účet](#)

Není sdíleno

* Označuje povinnou otázku

1. Vaše identifikace (iniciály, pod kterými jste uložili soubor s hodnocením) *

Vaše odpověď _____

2. V jakém úseku studia se nyní nacházíte? *

- bakalářské studium
- navazující magisterské studium
- Jiné: _____

3. Při hodnocení jednotlivých segmentů jsem postupoval(a) (zaškrtněte prosím * vše, co pro Vás platí, případně připište svůj vlastní postup):

- vždy popořadě, od začátku do konce
- většinou od začátku, ale někdy jsem přeskočil(a) i k dalším segmentům a pak jsem se vrátil(a) zpět
- náhodně – někdy od začátku, někdy od konce, často jsem přeskakoval(a)
- Jiné: _____

4. Jednotlivé segmenty jsem hodnotil(a) následujícím způsobem (zaškrtněte prosím vše, co pro Vás platí): *

- Každý segment jsem vždy přečetl(a) a hodnotil(a) pouze jednou, už jsem se k ničemu nevracel(a)
- Většinu segmentů jsem přečetl(a) a hodnotil(a) jednou, ale k některým jsem se vracel(a) a hodnocení revidoval(a)
- Některé segmenty jsem přečetl(a) a hodnotil(a) jednou, ale většinou jsem se k některým segmentům vracel(a) a hodnocení revidoval(a)
- Téměř vždy či vždy jsem si segmenty přečetl(a) víckrát a revidoval(a) své hodnocení

5. Uveďte, v jakém pořadí jste hodnotil(a) jednotlivé kategorie. Pokud jste neměl(a) jednotnou strategii, uveďte prosím nejčastější pořadí a případně dovysvětlete v možnosti Jiné. *

- Nejprve ADEQUACY, poté FLUENCY, poté OVERALL QUALITY.
- Nejprve ADEQUACY, poté OVERALL QUALITY, poté FLUENCY.
- Nejprve FLUENCY, poté ADEQUACY, poté OVERALL QUALITY.
- Nejprve FLUENCY, poté OVERALL QUALITY, poté ADEQUACY
- Nejprve OVERALL QUALITY, poté ADEQUACY, poté FLUENCY.
- Nejprve OVERALL QUALITY, poté FLUENCY, poté ADEQUACY.
- Jiné: _____

6. Jak obtížné se Vám jevílo hodnocení jednotlivých kategorií? Uveďte prosím na *
škále 1 až 5 (1 = žádné potíže, 5 = velké potíže).

	1	2	3	4	5
Adequacy (úroveň segmentů)	☐	☐	☐	☐	☐
Fluency (úroveň segmentů)	☐	☐	☐	☐	☐
Overall quality (úroveň segmentů)	☐	☐	☐	☐	☐
Adequacy (úroveň celého dokumentu)	☐	☐	☐	☐	☐
Fluency (úroveň celého dokumentu)	☐	☐	☐	☐	☐
Overall quality (úroveň celého dokumentu)	☐	☐	☐	☐	☐

7. Zaškrtněte prosím všechny jevy, se kterým jste se potýkali, popř. přiřipšte další *
do kolonky.

- Dělal mi potíže oprostít se od přemýšlení, zda daný dokument přeložil stroj nebo člověk.
- Segmenty byly poměrně dlouhé a jejich kvalita nevyvážená, tudíž bylo těžké zvolit jednoznačné hodnocení.
- Přiřkládal(a) jsem větší váhu obsahové správnosti (kategorii adequacy) než té formální (kategorie fluency).
- Pokud zněl text plynule, měl(a) jsem tendenci jej hodnotit lépe i v kategorii adequacy.

8. Hodnotil(a) jste naráz 5 systémů. Bylo to podle Vás únosné a dobře proveditelné? *

- Ano, neměl(a) jsem s tím problém.
- Ano, ale byl to hraniční počet.
- Ne, textu bylo příliš.
- Jiné: _____

9. Jak dlouho Vám hodnocení zhruba trvalo? *

- méně než 15 minut
- 15–30 minut
- 30–45 minut
- 45–60 minut
- déle

10. Máte ještě nějaký jiný komentář, stížnost nebo návrh, týkající se tohoto hodnocení překladů? *

Vaše odpověď _____

Odeslat

Vymazat formulář

Příloha IV: Vzor anotátorského rozhraní

original text	preklad 1	adequacy	fluency	overall quality	adequacy	fluency	overall quality	adequacy	fluency	overall quality	adequacy	fluency	overall quality	commentary	
<p>original 1. úryvek</p> <p>Diese raschri ft stand auf der Glastur eines kleinen Ladens, aber so sah sie unpraktisch nur aus, wenn man vom Inneren des dümmlichen Raumes durch die Scheibe auf die Straße hinausblinnte.</p> <p>Drußen war ein grauer kalter Novembermorgen, und es regnete in Strömen.</p> <p>Die Tropfen liefen am Glas herunter und über die geschobenen Buchstaben.</p> <p>Alles, was man durch die Scheibe sehen konnte, war eine regnerlechtige Mauer auf der anderen Straßenseite.</p> <p>Pflichtlich wurde die Tür so halb geöffnet, so daß eine kleine Traube von Menschenglocken, die über den Gang auf der Seite zu dem Innern begann und sich auf der einen Seite wieder beuligen konnte.</p> <p>Der Urheber dieses Turnus war ein kleiner, dicker Junge von vielleicht zehn oder elf Jahren.</p> <p>Das dunkelbraune Haar hing ihm nahtlos Gesicht, sein Mantel war vom Regen durchnetzt und tropfte an einem Flecken über der Schulter, er trug eine Schulmappe.</p> <p>Er war ein wenig blaß und außer Atem, aber ganz im Gegensatz zu der Elie, die er eben noch gehabt hatte, stand er nun wie ein angezwungenes Lächeln offen. Nur ihm lag ein langer, schmaler Raum der sich nach hinten zu im Dämmlicht verlor.</p> <p>An den Wänden standen Regale, die bis unter die Decke reichten und mit Büchern aller Formen und Größen vollgestopft waren.</p>	<p>preklad 1</p> <p>Tento nápis byl na sklených dveřích malého krámu, ale takhle vypadal samotřně jen tehdy, když se člověk díval zvnitřku směrem dovnitř skrz sklo ven na ulici.</p> <p>Vnitř bylo poměrně syrové listopadové ráno a lilo jako z korve.</p> <p>Kapky stékaly po skle a přes kufříkové písmena.</p> <p>Skř sklo nebylo vidět nic víc než deštěm zrněnou zeď na protější straně ulice.</p> <p>Všom nápis rozrazil dveře tak zhruba, že se nosen mosazných zvončeků vlnách nad ním začali vzrušeně cinkat a nemohli se dlouho uklidnit.</p> <p>Přivodem tohoto rozruchu byl malý, obtužený chlapec, stary tak deset nebo jedenáct let.</p> <p>Tmavé hnědé vlasy mu visely do tváře, kabát měl pomodřený a kapala z něj deště, přes rameno měl na škole šedí brašnu.</p> <p>Byl trochu bledý a celý zadržaný, ale v naprostém kontrastu s ním, jak před chvílí, stál teď otevřených dveřích jako plhový.</p>	9	10	9	8	9	7	8	9	9	8	9	9		
	<p>preklad 2</p> <p>Tento nápis byl na sklených dveřích malého obchodu, ale samotřně to tak vypadalo, jen když jste se podívali přes okno tabulí na ulici zevnitř tmavé místnosti.</p> <p>Vnitř bylo šedé, chladné listopadové ráno a přelilo.</p> <p>Kapky stékaly po skle a po krocených písmenech.</p> <p>Přes okno jste viděli jen chlouvou zed portěnou deštěm přes ulici.</p> <p>Naproti se dveře otevřely tak prudce, že malý šluk mosazných zvonků zavlečených nad ním začal vzrušeně cinkat a nemohl se dlouho uklidnit.</p> <p>Přivodem tohoto rozruchu byl malý, tušý chlapec ve věku možná deseti nebo jedenácti let.</p> <p>Tmavé hnědé vlasy měl mokře v obličej, kabát měl pomodřený a kapala z něj deště, přes rameno měl na popultu brašnu.</p> <p>Byl trochu bledý a bez dechu, ale navzdory svému do kterého před chvílí spěchal, stál teď otevřených dveřích jako plhový.</p>	8	8	8	7	7	7	8	8	7	7	7	9		
	<p>preklad 3</p> <p>Tento nápis byl na sklených dveřích malého obchodu, ale samotřně to tak vypadalo, jen když jste skrz sklo dívali zevnitř tmavé místnosti na ulici.</p> <p>Vnitř bylo šedivé chladné listopadové ráno a přelilo jako z korve.</p> <p>Kapky stékaly po skle a přelévaly se přes víkové písmena.</p> <p>Přes sklo bylo vidět jen deštěm portěnou zed na druhé straně ulice.</p> <p>Naproti se dveře s trnům otevřely tak prudce, že malý šluk mosazných zvonků, který nad ním visel, začal vzrušeně cinkat a dlouho se neuklidnil.</p> <p>Přivodem tohoto rozruchu byl malý, obtužený chlapec, kterému mohlo být tak deset nebo jedenáct let.</p> <p>Tmavé hnědé vlasy mu mokře visely do obličej, kabát měl pomodřený a kapala z něj deště, přes rameno měl na tenisku brašnu.</p> <p>Byl trochu bledý a zadržaný, ale v kontrastu s ním, jak před chvílí spěchal, stál teď otevřených dveřích jako plhový.</p>	8	9	8	6	7	6	6	7	7	8	8	7	8	
	<p>preklad 4</p> <p>Tento nápis byl na sklených dveřích malého krámu. Přizpůsobeno takto vyhlíželo, jenom když se člověk díval zevnitř z pomruého obchodu směm na ulici.</p> <p>Vnitř se mrdalo studené listopadové ráno. Lilo jako z korve.</p> <p>Kapky vody stékaly po skleněné tabuli a po kufříkových výkrocených do skulínek ozdobného písmena.</p> <p>Všedno, co mohli lidé za sklem vidět, byl a od deště smetáná a říkadá zed na druhé straně ulice.</p> <p>Pogpěnou nápis dveře tak prudce otevřel, že střítko malého mosazného zvonku, který visel nad dveřmi, začalo rozlehně bmbat a hezkou chvílí se ne a ne uklidnit.</p> <p>Přivodem tohoto bližního bmbání byl malý tušý chlapec, tak asi deset letý a možná ještě starší o jeden rok.</p> <p>Tmavé hnědé vlasy měl upně mokře padly mu do tváře, a z pomodřeného kabátu kapala voda. Na tenisku nosil přes rameno malou šedí školní brašnu.</p> <p>Sořva popadal dech a byl drobný bledý. Ale kupodivu nym stál, jako když vstoupí do země, v otevřených dveřích, když v naprostém rozporu s tím, jak měl až do této chvíle zavěšit napřed.</p> <p>Před ním cernala nekým dožad úsle dlouhá místnost a sám se nábil v pípmi zatácká.</p> <p>Po obou stranách stály poddlí stěny až ke stropu a byly napědčované knihami všech formátů a velikostí.</p>	9	10	9	8	8	8	8	9	8	9	8	8	9	
	<p>preklad 5</p> <p>Tento nápis stál na sklených dveřích malého obchodu, ale takto vypadal samotřně jen tehdy, když se člověk podíval z vnitřku pomruého místnosti na ulici.</p> <p>Vnitř bylo šedivé chladné listopadové ráno a přelilo jako korve.</p> <p>Kapky stékaly po skle a po vsadých písmenech.</p> <p>Okrem bylo vidět jen nepravděnou stěnu na druhé straně ulice.</p> <p>Např se dveře rozlély tak prudce, že se nad ním začaly malý srazek mosazných zvonků, které zradly vzrušeně cink a nemohly se dost dlouho uklidnit.</p> <p>Přivodem tohoto zrnku byl malý, tušý chlapec, ve věku asi deseti nebo jedenácti let.</p> <p>Tmavé hnědé vlasy mu visely mokře do obličej, kabát měl pomodřený deštěm a kapala z něj voda, přes rameno měl na škole šedí brašnu.</p> <p>Byl trochu bledý a lapał po dechu, ale v naprostém kontrastu s divakem, který právě měl byt vnřstý do otevřených dveř.</p>	9	10	9	7	7	7	7	8	8	7	8	8	8	
document-level adequacy/fluency/overall quality	document-level adequacy/fluency/overall quality	9	9	9	7	6	7	7	7	7	8	9	9		

original z úryvek	preklad 1	bedquacy	fluency	overall qu	preklad 2	bedquacy	fluency	overall qu	preklad 3	bedquacy	fluency	overall qu	preklad 4	bedquacy	fluency	overall qu	preklad 5	bedquacy	fluency	overall qu	voliteľný komentár	
„Mondenkind, ich komme!“ sagte Bastian noch einmal leise in die Dunkelheit hinein.	„Měsíční dítě, už jdu!“ Bastian znovu tiše promluvil do tmy.				Měsíční dítě, už jdu!“ řekl Bastian znovu tiše do tmy.				„Měsíčníce, už jdu!“ „promi!“ Bastian ještě jednou tiše do tmy.				„Musím přijít! Já přijdu, Děvčátko z Měsíčních paprsků!“ řekl Bastian ještě jednou do tmy. Řekl to nyní úplně potichoučku.				„Měsíční dítě, už idu!“ řekl Bastian ještě jednou tiše do tmy.					
Er fühlte von diesem Namen eine unbeschreiblich süße, tröstliche Kraft ausgehen, die ihn ganz erfüllte.	Chtl, jak z toho jména vyznívá nepopisatelně sladká, uklidňující síla, která ho zcela naplnila.				Chtl nepopisatelně sladkou, uklidňující sílu vyznívající z tohoto jména, které ho zcela naplnovalo.				Chtl, jak z toho jména vyznívá nepopisatelně sladká, utěšná síla, která jej celého vyphňovala.				Chtl, jak se k němu z toho jména líne něžná a nepopisatelně sladká síla, která mu přnášela útěchu a celého jej zalila.				Z toho jména ctil, jak z něj vyznívá nepopisatelně sladká, uklidňující síla, která ho zcela naplnila.					
Darum sagte er ihm gleich noch ein paarmal vor sich hin: „Mondenkind, Mondenkind! Ich komme, Mondenkind! Ich bin schon da.“	Proto si ho pro sebe ještě několikrát zopakoval: „Měsíční dítě! Měsíční dítě! Už jdu, Měsíční dítě! Už jsem tam.“				Tak si to řekl několikrát: „Měsíční dítě! Měsíční dítě! Už jdu, měsíční dítě! Už jsem tam.“				Proto si je hned ještě několikrát pro sebe zopakoval: „Měsíčníce! Měsíčníce! Už jdu, Měsíčníce! Už jsem tady.“								A tak mu ještě několikrát řekl: „Moonchild! Moonchild! Už jdu, měsíční dítě!“ Už jsem tam.					
Aber wo war er? Er konnte nicht den geringsten Lichtschein sehen, aber was ihm umgab, war nicht mehr die frostige Finsternis des Spichesters, sondern ein samtenes, warmes Dunkel, in dem er sich geborgen und glücklich fühlte.	Nevídeli sebernější záblesk světla, ale to, co ho obklopovalo, už nebylo mrazivé šero skladisté, ale sametová, teplá tma, v níž se cítil bezpečně a šťastně. šťastně.				Nevídeli sebernější záblesk světa, ale to co ho obklopovalo, už nebyla mrazivá tma podstroví, ale sametová, hřejivá tma, ve které se cítil bezpečně a šťastně.				Nevídeli sice ani záblesk nějakého světla, ale již ho neobklopovala studlá temnota půdy, nýř sametová, teplá tma, v níž se cítil bezpečně a šťastně.				Nikde neviděl ani zákrmit světla. To, co jej obíjrnalo kolem dokola, nebyla šikrná půda, kde to studilo, ale hřejivá, vládná tma, v níž se cítil v bezpečí a v níž zakoláel neskonale blažený pocit.				Nevídeli sebernější světlo, ale to, co ho obklopovalo, už nebyla mrazivá tma v obchodě, ale sametová, teplá tma, ve které se cítil bezpečně a šťastně.					
Alle Angst und Beklemmung war von ihm abgefallen.	Odpadl z něj veškerý strach a úzkost.				Veškerý strach a úzkost z něj zmizely.				Veškerý strach a stáseňnost z něho spadly.								Veškerý strach a úzkost z něj spadly.					
Er erinnerte sich nur noch daran wie an etwas längst Vergangenes.	Vzpomínal na to jen jako na něco dávno minulého.				Jen si to pamatoval jako něco dávno.				Vzpomínal na to už jen jako na něco velmi vzdáleného.								Vzpomínal jen na to, co se kdysi dávno stalo.					
Ihm war so heiter und leicht zumut, dass er sogar leise lachte.	Cítil se tak veselý a lehký, že se dokonce tiše smál.				Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál.				Bylo mu tak veselé a lence u srdce, že se dokonce potichu zasmál.								Byl tak veselý a veselý, že se dokonce tiše smál.					
„Mondenkind, wo bist du?“ fragte er.	„Měsíční dítě, kde to jsem?“ zeptal se.				„Měsíční dítě, kde to jsem?“ zeptal se.				„Měsíčníce, kde jsem?“ zeptal se.								„Moonchild, kde to jsem?“ zeptal se.					
Er fühlte die Schwere seines Körpers nicht mehr.	Už necítil tíhu svého těla.				Už necítil tíhu svého těla.				Už necítil tíhu vlastního těla.								Už necítil tíhu svého těla.					
Er starrte mit den Händen herum und wurde sich bewusst, dass er schwache.	Hmatl rukama kolem sebe a uvědomil si, že se vznášel.				Zašátral rukama a uvědomil si, že se vznášel.				Hmatl sice ani záblesk světla, ale již ho neobklopovala studlá temnota půdy, nýř sametová, teplá tma, v níž se cítil bezpečně a šťastně.								Šmátral kolem sebe rukama a uvědomil si, že se vznášel.					
Da waren keine Mäthen mehr und kein fester Boden.	Už tam nebyly žádné rohče ani pevná zem.				Nebýly už žádné rohče a žádná pevná zem pod nohama.				Už tu nebyly žádné žíněčky a žádná pevná zem pod nohama.								Nebýly tam žádné další rohče a žádné pevná podlaha.					
Es war eine wunderbare, nie gekannte Empfindung, ein Gefühl von Losgelöstheit und grenzenloser Freiheit.	Byl to nadherný, nevdaný pocit, pocit oddátenosti a bezpřekážkové svobody.				Byl to úžasný, bezprecedentní pocit, pocit oddátenosti a neomezené svobody.				Byl to carokrásný, dosud neznaný pocit, pocit uvolněnosti a nekonečné svobody.								Byl to uchvatný, nikdy nepoznaný pocit bezmezného oddátení se a dokonalé svobody bez hranic.					
Nichts, was ihn je belastet und beengt hatte, konnte ihm nun noch erreichen.	Nic, co ho kdy tížilo a omezovalo, na něj teď nemohlo dosáhnout.				Nic, co ho kdy tížilo a omezovalo, se k němu nyní nemohlo dostat.				Už k němu nemohlo dosáhnout nic, co ho předtím kdy tížilo a tránilo.								Nic, co ho kdy tížilo a svíralo, se k němu už nemohlo dostat.					
Schwäche er am Ende irgendwo im Weltall?	Vznášel se snad někde ve vesmíru na konci?				Skončil snad někde ve vesmíru?				Vznášel se snad někde u prostřed vesmíru?								Nebo nakonec teď někde uprostřed vesmíru?					
Aber im Weltall gab es doch Sterne und er konnte nichts dergleichen sehen.	Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic takového neviděl.				Ale ve vesmíru byly hvězdy a on nic podobného neviděl.				Ale ve vesmíru jsou přece hvězdy a on nic takového neviděl.								Ale uprostřed vesmíru svítí hvězdy, a tedy nesvíí nic.					
	document-level adequacy/ fluency/ overall quality																					

Příloha V: Instrukce pro anotátory

Milí hodnotitelé, milé hodnotitelky,

předem Vám děkuji, že se zúčastníte výzkumu v rámci méj diplomové práce s názvem *Strojový a lidský překlad literatury pro děti: hodnocení kvality překladu ve směru z němčiny do češtiny*.

Vaším úkolem bude ohodnotit překlady v přiloženém **excelovém souboru** a poté vyplnit **krátký online dotazník** týkající se tohoto hodnocení. Odhadovaný čas vyplnění obou úkolů je cca 30–45 minut.

V excelovém souboru budete hodnotit **3 úryvky** z německé knihy pro děti a mládež (každý úryvek je na jednom listu). Každý úryvek byl přeložen **5 překladatelskými systémy** (zastoupen je jak strojový, tak lidský překlad). Pořadí překladů je náhodné a jsou rozčleněny do **segmentů** (1 segment = 1 políčko v tabulce).

Hodnocení probíhá ve **3 kategoriích**, které vidíte ve sloupečcích za jednotlivými překlady.

- adequacy (adekvátnost)
  - do jaké míry je v překladu zachován význam originálu (hodnocení obsahu, přesnosti, úplnosti),
- fluency (plynulost)
  - do jaké míry je věta v cílovém jazyce plynulá, přirozená, odpovídající normám cílového jazyka (hodnocení formy),
- overall quality (celková kvalita)
  - hodnocení vyplývající z obou výše zmíněných kategorií (jak na Vás překlad působí celkově).

Postup hodnocení:

Stáhněte si excelový soubor k sobě do počítače. Přečtěte si vždy originál na levé straně a následně ohodnoťte jednotlivé segmenty překladu na stupnici od **0 do 10 (0 je nejhorší, 10 je nejlepší)**, a to **pouze celými čísly**. Některé segmenty jsou prázdné, ty prosím nehodnoťte.

Na konci úryvku prosím ohodnoťte **každý překlad celkově** (buňka 17B s názvem document-level), rovněž ve zmíněných 3 kategoriích a na stejné stupnici. Na pravém konci tabulky (buňka 1V) je též možné přidat volitelný komentář ke každému segmentu.

Postup odevzdání:

Po ohodnocení všech tří úryvků prosím excelový soubor uložte pod svými **iniciálami** a odešlete jej na e-mail: aninovakova@email.cz **do 5.6. 2023 včetně**.

Zároveň nezapomeňte vyplnit tento **online dotazník**: <https://forms.gle/KtYT7BPxNckDhQRA7>

Do první otázky ohledně identifikace vepište iniciály, pod kterými jste uložili excelový soubor.

Data z excelového hodnocení a dotazníků nebudu postupovat třetím stranám a v samotné diplomové práci je anonymizuji. Identifikace pomocí iniciál slouží pouze ke spárování excelového souboru a dotazníku. Pokud máte jakékoliv další otázky, můžete mě kontaktovat na výše uvedeném e-mailu.

Předem děkuji za spolupráci!

Anna Nováková